Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	15C/230/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1104144728
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 04. 2009
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Otília Belavá
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2009:1104144728.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I. v konaní pred sudkyňou JUDr. Otíliou Belavou, v právnej veci navrhovateľa: F.. Q.. J.. M. R., E.., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č.XX, A., zastúpený JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátom, sídlo Klincova č.35, Bratislava, proti odporcovi: Petit Press, a.s., sídlo Nám. SNP č.30, Bratislava, IČO: 35 790 253, zastúpený Mgr. Tomášom Kamencom, advokátom, sídlo Mlynské Nivy č.45, Bratislava, o ospravedlnenie a nemajetkovú ujmu vo výške 16.596,96 EUR, rozhodol

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý bezplatne uverejniť v denníku SME v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku na totožnej strane a totožným písmom ako bol uverejnený článok "J. R., vynálezca" ospravedlnenie v tomto znení:

Spoločnosť Petit Press, a.s. vydavateľ denníka SME oznamuje, že dňa 10.02.2003 bol v denníku SME uverejnený článok názvu "J. R., vynálezca", ktorého autorkou je F. V. obsahujúci nepravdivé údaje o F.. Q.. J.. M. R., E.. a iné nepravdivé údaje.

Nepravdivý je údaj, že "Profesorka matematiky a fyziky R. K. SME povedala: "Jeho otec bol častým hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca ."

Pravdou je, že otec J.. J. R. pán F..Q.. J.. M. R., E.. počas synovho štúdia na strednej škole žiadne študijné a iné problémy za syna neriešil a pani T.. R. K. opísaný výrok nepovedala a pána J.. J. R. nikdy neučila.

Nepravdivé sú údaje, že "...v čase R. šafárenia na ministerstve sa zmenili verejné súťaže na priame predaje a týmto spôsobom bol odsúhlasený aj predaj podniku Svikon, kde bol jedným zo spoločníkov M. R., ale aj manželka M. V., či M. M.."

Pravdou je, že podnik SVIKON bol privatizovaný víťazom verejnej súťaže spoločnosťou SVIK s.r.o.. F..Q.. J.. M. R., E.. nikdy nebol spoločníkom žiadnej spoločnosti spolu s manželkami M. V. a M. M. a spoločníčkami spoločnosti SVIK s.r.o. nikdy neboli.

Za uverejnenie nepravdivých a občiansku česť poškodzujúcich údajov sa vydavateľ denníka SME spoločnosť Petit Press, a.s. pánovi F.. Q.. J.. M. R., E.. o s p r a v e d l ň u j e.

Petit Press , a.s.

Vydavateľ denníka SME

Súd návrh v časti zabezpečiť v denníku SME uverejnenie :

Pravdou je, že k privatizácii podniku SVIKON došlo v čase kedy J.. J. R. na ministerstve nepôsobil,

... menované sa ani privatizácie podniku SVIKON nezúčastnili

a v časti nemajetkovej ujmy v peniazoch z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku 896,23 EUR a titulom právneho zastúpenia Q.. Q. Q. sumu 679,91 EUR na účet vedený v Y. A. B., a.s. A. číslo:XXXXX/XXXX, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo 06.12.2004, tunajšiemu súdu podaným dňa 07.12.2004 navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť uverejniť v denníku SME ospravedlnenie v tomto znení:

"V denníku SME zo dňa 10.02.2003 v článku názvu "J. R., vynálezca", ktorého autorkou je F. V. došlo k uverejneniu nepravdivých informácií o F.. Q.. J.. M. R., E...

Nepravdivé je tvrdenie, že "Profesorka matematiky a fyziky R. K. SME povedala: "Jeho otec bol častým hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca ."

Nepravdivé je aj tvrdenie, že "v čase R. šafárenia na ministerstve sa zmenili verejné súťaže na priame predaje a týmto spôsobom bol odsúhlasený aj predaj podniku Svikon, kde bol jedným zo spoločníkov M. R., ale aj manželka M. V., či M. M.."

Za uverejnenie nepravdivých a občiansku česť F.. Q.. J.. M. R., E..

poškodzujúcich informácií sa ospravedlňujeme.

Petit Press , a.s.

Vydavateľ denníka SME

V ďalšom navrhovateľ žiadal zaviazať odporcu k náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 500.000,-Sk (16.596,96 EUR). Svoj návrh odôvodnil tým, že v časti článku:

-"Profesorka matematiky a fyziky R. K. SME povedala: "Jeho otec bol častým

hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca .", ide o absolútnu nepravdu. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nezasahoval do študijných či iných hodnotení svojho syna. Nekonal spôsobom, ktorým by mu mal zabezpečiť akékoľvek študijné či iné výhody a že jeho syn študoval bezproblémovo je zásluha syna a nie otcových návštev v riaditeľni.

-"vtedy sa robilo aj v noci, v čase R. šafárenia na ministerstve sa zmenili verejné súťaže na priame predaje a týmto spôsobom bol odsúhlasený aj predaj podniku Svikon, kde bol jedným zo spoločníkov M. R., ale aj manželka M. V. či M. M.." Pravda je taká, že privatizácia Svikonu bola realizovaná v inom čase ako pán J. R. zaujímal pozíciu na ministerstve a navrhovateľ nebol nikdy spoločníkom žiadnej spoločnosti, ktorej spoločníčkami by boli označené manželky M. V. či M. M.. Predmetný článok je jeden zo série napádajúcich a škandalizujúcich osobu navrhovateľa postupne uverejňovaných v denníku SME,

pričom ide o násilné spájanie faktu s polopravdou a výmyslom smerujúci k poškodeniu občianskej cti navrhovateľa.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

V priebehu konania podaním zo 16.02.2009 právny zástupca navrhovateľa zmenil petit návrhu v časti ospravedlnenia, kde žiadal aby bola uložená odporcovi povinnosť bezplatne uverejniť v denníku SME na totožnej strane a totožným písmom ako bol uverejnený článok ospravedlnenie v tomto znení:

Spoločnosť Petit Press, a.s. vydavateľ denníka SME oznamuje, že dňa 10.02.2003 bol v denníku SME uverejnený článok názvu "J. R., vynálezca", ktorého autorkou je F. V. obsahujúci nepravdivé údaje o F.. Q.. J.. M. R., E.. a iné nepravdivé údaje.

Nepravdivý je údaj, že "Profesorka matematiky a fyziky R. K. SME povedala: "Jeho otec bol častým hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca ."

Pravdou je, že otec J.. J. R. pán F..Q.. J.. M. R., E.. počas synovho štúdia na strednej škole žiadne študijné a iné problémy za syna neriešil a pani T.. R. K. opísaný výrok nepovedala a pána J.. J. R. nikdy neučila.

Nepravdivé sú údaje, že "...v čase R. šafárenia na ministerstve sa zmenili verejné súťaže na priame predaje a týmto spôsobom bol odsúhlasený aj predaj podniku Svikon, kde bol jedným zo spoločníkov M. R., ale aj manželka M. V., či M. M.."

Pravdou je, že k privatizácii podniku Svikon došlo v čase kedy J.. J. R. na ministerstve nepôsobil, že podnik Svikon bol privatizovaný víťazom verejnej súťaže spoločnosťou SVIK s.r.o.. F..Q.. J.. M. R., E.. nikdy nebol spoločníkom žiadnej spoločnosti spolu s manželkami M. V. a M. M. a spoločníčkami spoločnosti SVIK s.r.o. nikdy neboli.

Za uverejnenie nepravdivých a občiansku česť F.. Q.. J.. M. R., CSc. poškodzujúcich informácií sa ospravedlňujeme.

Petit Press , a.s.

Vydavateľ denníka SME

Súd túto zmenu petitu podľa §95 ods.1 O.s.p., priamo do zápisnice súdu dňa 19.02.2009, pripustil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, štatutárneho zástupcu odporcu, svedeckými výpoveďami V. F. V., V. K., J.. J. R., J.. R. K., oboznámil sa s listinami - článok v denníku SME zo dňa 10.02.2003 "J. R., vynálezca", listom T.. R. K. z 19.02.2003 adresovaný Denníku SME, svedeckou výpoveďou T.. R. K. vo veci týkajúcej sa toho istého článku v konaní pod č. 14C 636/2004 zo dňa 28.04.2006, výpis z obchodného registra spoločnosti SVIK s.r.o., zmluva o predaji podniku SVIKON š.p. Svidník z 13.07.1993, listom Ministerstva hospodárstva SR z 15.04.2008 pod zn.:900/2008-2010, pričom prihliadol na obsah spisového materiálu podľa § 120 ods.1 O.s.p. a zistil nasledovný skutkový stav:

V denníku SME dňa 10.02.2003 bol uverejnený článok pod názvom "J. R., vynálezca", ktorého autorkou je F. V.. V článku mimo iných informácií bolo uverejnené vo vzťahu k osobe navrhovateľa:

- "Profesorka matematiky a fyziky R. K. SME povedala: "Jeho otec bol častým hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca ."

- "v čase R. šafárenia na ministerstve sa zmenili verejné súťaže na priame predaje a týmto spôsobom bol odsúhlasený aj predaj podniku Svikon, kde bol jedným zo spoločníkov M. R., ale aj manželka M. V., či M. M.."

Z vyjadrenia navrhovateľa súd zistil, že predmetný článok ako i ostatné (odporca v krátkom časovom období uverejnil asi 35 dehonescujúcich článkov) hlboko negatívne zasiahol do jeho rodinného i podnikateľského života. Denník SME je mienkotvorný, denne ho číta 650 až 700 tisíc ľudí, prevažne vzdelaní ľudia a podnikatelia. Čo sa týka vyjadrenia profesorky matematiky a fyziky, tieto tvrdenia sú nepravdivé, syn nebol taký zlý žiak, že by bol dôvod v priebehu jeho štúdia na výberovom gymnáziu žiadať o intervenciu. Navrhovateľ navštevoval školu, lebo bol členom rodičovského združenia. Profesorka R. K. synovi nebola triednou učiteľkou a ani ho nikdy neučila. Po uverejnení predmetného článku sa navrhovateľ listom zo 17.02.2003 obrátil na profesorku R. K. za účelom odvolania nepravdivých tvrdení a ospravedlnenia. R. K. na predmetný list reagovala písomne, listom z 26.02.2003, že nesúhlasí s klamstvami napísanými na navrhovateľa a jeho syna Ivana, jeho prílohou bol list z 19.02.2003 adresovaný denníku SME - šéfredaktorovi v ktorom žiadala o opravu predmetného článku, keďže s autorkou článku nikdy nehovorila a ani jej neposkytla žiadne informácie. Preto podľa názoru navrhovateľa je toto tvrdenie nepravdivé. Čo sa týka vyjadrenia, že verejné súťaže sa v čase R. šafárenia zmenili na priame predaje, takto bol odsúhlasený aj predaj podniku Svikon, kde jedným zo spoločníkov bol navrhovateľ ale aj manželka M. V., či M. M. sa navrhovateľ vyjadril, že je nepravdivé. Manželky M. V. a M. M. navrhovateľ vôbec nepozná. Pán V. a M. boli problémoví poslanci a pravdepodobne autorka článku chcela navrhovateľa zaradiť do tejto kategórie. V čase uverejnenia článku navrhovateľ s podnikom Svikon nebol v žiadnom vzťahu. Podnik Svikon

bol privatizovaný zmluvou o predaji podniku z 13.07.1993, navrhovateľ svoj obchodný podiel predal 13.11.1996 fi. GRUPPO FINANZIARO TESSILE S.p.A., Italy a syn Ivan v čase privatizácie podniku Svikon na ministerstve nepôsobil. K časti nemajetkovej ujmy navrhovateľ poukázal na jeho široký podnikateľský záber v oblasti hotelierstva, poľnohospodárstva, predaj a kúpa nehnuteľností, finančné operácie na finančnej a komoditnej burze, pričom tento článok negatívne zasiahol do jeho aktivít keď napr. pri obchodnom rokovaní s generálnym riaditeľom Mlyn Pohronský Ruskov bol spomenutý práve tento článok, čím rokovanie nabralo inú atmosféru, v dôsledku ktorej navrhovateľ bol nútený znížiť cenu obchodnej komodity. Vyskytli sa uštipačné poznámky na strane hostí v hoteli Barónka v Bratislave, "či je tu bezpečne, keď majiteľom je M. R.?", problém bol i pri zadávaní zákaziek remeselných prác, keď dodávatelia si pýtali vyššie preddavky ako je obvyklé a pod.. Podľa navrhovateľa, odporca rozšíril o navrhovateľovi brutálne zavádzajúce, nepravdivé a vymyslené informácie, pre ich rozšírenie využil najúčinnejšie médium, ktoré je mienkotvorné, rozširované na celom území SR i v zahraničí. Navrhovateľ vyzval odporcu k uverejneniu ospravedlnenia, avšak odporca ostal nečinný, preto sa navrhovateľ obrátil o nápravu cestou súdu.

Z vyjadrenia štatutárneho zástupcu odporcu a jeho právneho zástupcu súd zistil, že práca vydavateľa je oddelená od samotnej tvorby, práca vydavateľa má komerčný význam. Za obsah článkov zodpovedá šéfredaktor, vydavateľ do obsahu článkov nezasahuje. V čase uverejnenia predmetného článku existoval redakčný kódex iba v ústnej forme. Odporca ako vydavateľ za uverejnenie tohto článku cíti zodpovednosť. Podľa názoru odporcu informácie o podniku Svikon sa netýkajú osobnostných práv navrhovateľa, nakoľko sa týkajú syna navrhovateľa a spoločnosti, ktorá tento podnik privatizovala. Autorka článku F. V. ako i novinári V. M. a V. K. požívajú ochranu slobody prejavu, ktorá je garantovaná Ústavou SR. Nie sú dané predpoklady morálnej satisfakcie a už vôbec nie satisfakcie v peniazoch. Návrh žiadal zamietnuť.

Zo svedeckej výpovede autorky článku V.. F. V. súd zistil, že v čase uverejnenia predmetného článku pracovala u odporcu ako samostatne zárobkovo činná osoba-živnostník, v pozícii vedúca oddelenia prílohy "Ľudia", bola editorkou a spoluautorkou predmetného článku. Spoluautorstvo svedkyňa odôvodnila tým, že ako autorka predmetného článku prevzala informácie z článkov iných autorov uverejnených v denníku SME. Úmysel napísania tohto článku bol ten, že J. R. bol v tom čase aktuálny. K jednotlivým častiam článku, ktoré sú predmetom návrhu, na otázku, odkiaľ čerpala informácie a či ich preverovala svedkyňa vypovedala :

- "Profesorka matematiky a fyziky R. K. SME povedala: "Jeho otec bol častým hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca ."

Informácie k tejto časti čerpala z už publikovaného článku uverejneného v denníku SME, ktorého autormi boli Monika Žemlová a Michal Šimečka, ktorí s R. K. komunikovali. Informácie uverejnené v tomto článku nepreverovala, nakoľko v denníku SME sa píše pravda, preto nemala dôvod získané informácie preverovať.

- "v čase R. šafárenia na ministerstve sa zmenili verejné súťaže na priame predaje a týmto spôsobom bol odsúhlasený aj predaj podniku Svikon, kde bol jedným zo spoločníkov M. R., ale aj manželka M. V., či M. M.."

Informácie v tejto časti článku boli verejne známe a publikované vo viacerých médiách. V tom čase v denníku SME pracovala zostava ľudí rozhodnutých písať pravdu. Informácie uvedené v článku nepreverovala, tieto použila z už uverejnených článkov. Nemala úmysel

navrhovateľa škandalizovať, bol verejne činná osoba, známy podnikateľ, ide o fakty, to čo napísala je pravda.

Zo svedeckej výpovede V. K. súd zistil, že s odporcom spolupracuje trinásť rokov a od 01.03.2007 pracuje vo funkcii šéfredaktora. V čase uverejnenia predmetného článku pracoval ako redaktor zahranično-politického oddelenia, preto sa k uverejneniu článku vyjadriť nevedel. Na všeobecne položené otázky ohľadom overovania uverejnených faktov redaktormi svedok vypovedal, že redaktori majú povinnosť fakty overovať a že denník SME je označovaný za mienkotvorný.

Zo svedeckej výpovede J.. R. K. súd zistil, že navrhovateľa pozná viac ako dvadsaťpäť rokov, ich vzťah je výlučne pracovný. Pred privatizáciou podniku Svikon š.p., bol svedok jej riaditeľom. Podnik bol na zozname likvidácie podnikov. S poukazom na lokalitu a pracovné príležitosti sa snažil podnik zachrániť, preto sa obrátil na známych, medzi ktorými oslovil i navrhovateľa. I z iniciatívy odborovej organizácie bol podnik daný do privatizácie, na jeho predaj bola vyhlásená verejná súťaž, ktorá mala štyroch účastníkov. Verejná súťaž mala dve kolá. Po prvom kole na Fond národného majetku prišla sťažnosť vo veci preukázania financovania, preto bolo vyhlásené druhé kolo, v rámci ktorého mali všetci zúčastnení preukázať spôsob financovania. Keďže spôsob financovania predložila len spoločnosť SVIK spol. s r.o., stala sa víťazom verejnej súťaže. Sám svedok, ako konateľ spoločnosti SVIK spol. s r.o. zmluvu o predaji podniku s Fondom národného majetku podpisoval. Ide o slovenskú spoločnosť s majoritnou účasťou talianskej spoločnosti, ktorá vyžadovala o dianí v spoločnosti podrobné informácie, i čo sa týka informácií uvedených v médiách. K uverejneným článkom museli poverení pracovníci predkladať stanoviská. Či spoločnosť v dôsledku uverejnenia tohto alebo i iných článkov mala nejaké straty, svedok uviesť nevedel, lebo všetky obchody posudzoval a podpisoval taliansky majoritný vlastník. Manželky M. V. a M. M. nepozná, spoločníčkami podniku nikdy neboli. Spoločnosť SVIK produkuje pánsku konfekciu do celého sveta, je najväčším výrobcom pánskej konfekcie na Slovensku. Uverejnenie tohto článku sa jeho samotného dotklo, lebo vedel, aká je skutočná pravda.

Zo svedeckej výpovede J.. J. R. súd zistil, že navrhovateľ je jeho otec. Na Ministerstve privatizácie svedok pracoval vo funkcii štátny tajomník od júla 1993 do marca alebo apríla 1994. Ministerstvo privatizácie ako ústredný orgán štátnej správy sám rozhodnutia o verejnej súťaži ani o priamom predaji, nevydával. Priamy predaj schvaľovala vláda SR a o verených súťažiach rozhodoval Fond národného majetku. Ministerstvo privatizácie pre verejnú súťaž nemalo žiadne kompetencie. Svedok vo Fonde národného majetku nikdy nepôsobil. Spoločnosť Svikon š.p. prešla verejnou súťažou, ktorú vyhlásil, organizoval a vyhodnocoval Fond národného majetku. Predmetná verejná súťaž bola schválená pred nástupom svedka do funkcie štátneho tajomníka na ministerstve privatizácie. Čo sa týka zásahu tohto článku do súkromia svedok uviedol, že navrhovateľ je principiálny človek a toto dodržiava i v súkromí vo vzťahu k deťom, k rodine, preto také niečo ako je uvedené v článku " Jeho otec bol častým hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca .", by nikdy navrhovateľ neurobil. Uverejnenie tohto ako i ostatných obdobných nepravdivých článkov zasiahlo do zdravotného stavu matky svedka a priamych rodinných príslušníkov syna a dcéry svedka, ktorí boli v dôsledku tohto

článku znevažovaní svojimi rovesníkmi (napr. syn v čase uverejnenia tohto článku mal dvadsať rokov, bol vysokoškolák). Či uverejnenie tohto článku negatívne zasiahlo

podnikateľskú činnosť navrhovateľa, svedok uviesť nevedel, nakoľko od roku 1982 alebo 1983 už s rodičmi neviedol spoločnú domácnosť. K otázke štúdia na gymnáziu svedok vypovedal, že navštevoval výberové matematické gymnázium na Novohradskej. Pani R. Kostková ho nikdy neučila, matematiku ho učil prof. Q.. Svedok maturoval zo štyroch predmetov, na maturitnom vysvedčení mal jednu jednotku a tri dvojky čo dokazuje, že žiadne intervencie ani len v teoretickej rovine neboli potrebné. V súvislosti s uverejnením predmetného článku svedka nikto nekontaktoval a ani si priamo u neho uverejnené informácie neoveroval.

Zo svedeckej výpovede T.. R. K., prevzatej z veci vedenej na tunajšom súde pod č.k. 14C 636/2004 v ktorej navrhovateľ vo veci uverejnenia toho istého článku žaluje autorku článku V.. F. V. súd zistil, že svedkyňa navrhovateľa pozná len z videnia, J. R. priamo neučila, poznala ho len ako žiaka školy, bol bezproblémový žiak. Svedkyňa telefonicky rozprávala s p. H., kládol jej veľa otázok, avšak súhlas k uverejneniu mu nedala. To, čo bolo uverejnené v článku, že ..." Jeho otec bol častým hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca ." ..., to nikdy nepovedala. Po uverejnení článku sa sama svedkyňa písomne, listom z 19.02.2003 obrátila na šéfredaktora denníka SME a žiadala o korektúru uverejneného článku, že informácie sú hrubo skreslené, prispôsobené názoru a potrebám redaktora. S autorkou článku F. V. nikdy nehovorila.

Z písomnej informácie Ministerstva hospodárstva SR z 15.04.2008 pod zn.:900/2008-2010 súd zistil, že J. R. ako vedúci Úradu vlády SR pôsobil od 30.06.1992 do 18.03.1994 a súčasne od 23.06.1993 do 15.03.1994 bol poverený riadením Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR.

Z výpisu obchodného registra Okresného súdu Prešov, oddiel: Sro, vložka číslo:774 súd zistil, že spoločníkom SVIK spol. s r.o. navrhovateľ bol v čase od 23.11.1992 do 24.02.1997.

Zo zmluvy o predaji podniku č.357/1993 súd zistil, že FNM ako predávajúci predal spoločnosti SVIK, spol. s r.o. ako kupujúcemu podľa zák.č. 92/1991 Zb. a zák.č. 253/1991 Zb. podnik SVIKON š.p. Svidník dňa 13.07.1993 za cenu 50.000.000,-Sk, ktorá vzišla z verejnej súťaže.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo

Z vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že časti článku, ktoré sú predmetom konania, boli objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa, boli tendenčné a nepravdivé i napriek titulu článku a sním spojených fotografií. Meno J. R. bolo v čase uverejnenia článku všeobecne známe z pozície politickej a v rovnakom rozsahu bolo známe i nemo navrhovateľa z pozície podnikateľa, ako i spätosť týchto dvoch osôb vo vzťahu otca a syna.

K častiam článku, ktoré sú predmetom konania:

- "Profesorka matematiky a fyziky R. K. SME povedala: "Jeho otec bol častým hosťom v riaditeľni. To, že Ivan bez problémov prechádzal, bola veľká zásluha jeho otca ."

Podľa názoru súdu s odkazom na vykonané dokazovanie prevzatej svedeckej výpovede T.. R. K. a svedka J.. J. R., túto časť článku možno hodnotiť ako absolútne nepravdivú. Zo svedeckej výpovede T.. R. K. mal súd jednoznačne preukázané, že J.. J. R. neučila, poznala ho ako bezproblémového žiaka, s autorkou článku nikdy nehovorila a informácie podané p. H. vôbec nepovedala tak, ako je uvedené v predmetnom článku. Zo svedeckej výpovede J.. J. R. mal súd preukázané, že v škole nemal žiadne problémy a pre principiálnu povahu navrhovateľa, i keď by to bolo potrebné, tak by to neurobil. Súd mal preukázané svedeckou výpoveďou autorky článku, že vychádzala z informácií ktoré nepreverila, preto túto časť článku súd vyhodnotil aj ako nedbanlivé prevzatie poznatkov a ich rozširovanie.

- "v čase R. šafárenia na ministerstve sa zmenili verejné súťaže na priame predaje a týmto spôsobom bol odsúhlasený aj predaj podniku Svikon, kde bol jedným zo spoločníkov M. R., ale aj manželka M. V., či M. M.."

Podľa názoru súdu, táto časť článku obsahuje viacero čiastkových informácií ktoré sú zahrnuté do obsahu vety, preto súd túto časť článku skúmal ako celok s istou pointou zameranou na osobu navrhovateľa. Z listu Ministerstva hospodárstva SR z 15.04.2008 mal súd preukázanú ako pravdivú skutočnosť, že J..J. R. pôsobil na Úrade vlády SR v čase od 30.06.1992 do 18.03.1994 a súčasne od 23.06.1993 do 15.03.1994 bol poverený riadením Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR v čase, kedy došlo k podpisu zmluvy o predaji podniku Svikon š.p. dňa 13.07.1993. Avšak súd musí zdôrazniť skutočnosť, že prevod majetku štátu na iné osoby je proces dlhodobý a podpísanie zmluvy je úkon konečný. Hoci k podpísaniu zmluvy o predaji podniku došlo dňa 13.07.1993, t.j. v čase kedy J.. J. R. bol poverený riadením Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR, avšak príprava prevodu majetku štátu podniku Svikon š.p. bola začatá v čase, kedy J.. J. R. ešte nebol poverený riadením Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR. Rozhodnutie Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR o schválení privatizačného projektu bolo dňa 20.04.1993 teda v čase, kedy J.. J. R. ešte nebol poverený riadením Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR a rovnako i verejná súťaž na predaj podniku Svikon š.p. ktorá bola vyhlásená dňom 01.06.1993 teda v čase, kedy J.. J. R. ešte nebol poverený riadením Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR. Pravdou je, že spoločnosť SVIK spol. s r.o. sa stala víťazom verejnej súťaže v čase, kedy J.. J. R. bol poverený riadením Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR, avšak stalo sa tak rozhodnutím výkonného výboru Fondu národného majetku dňa 09.07.1993 a nie Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR. Z týchto preukázaných faktických informácií zo

zmluvy o predaji podniku č.357/1993 z 13.07.1993 s poukazom na formuláciu tejto časti článku je súd toho názoru, že informácie v tejto časti článku sú skresľujúce, jednoznačne spôsobilé u čitateľa vyvolať vnútený dojem o nepoctivej privatizácii a vyvolať množstvo nezodpovedaných otázok. Autorka článku v svedeckej výpovedi uviedla, že informácie nepreverovala, čím podľa názoru súdu k svojej práci pristupovala neprofesionálne, lebo jednoznačne nemala prehľad o tom, aký štátny podnik sa privatizoval a kto ho ako víťaz verejnej súťaže kúpil. Ak by si autorka článku informácie preverila, dozvedela by sa, že vo verejnej súťaži bol schválený prevod majetku štátu podniku Svikon š.p., ktorého navrhovateľ nebol nikdy spoločníkom tak, ako v článku uviedla, a že víťazom verejnej súťaže, teda kupujúcim bola spoločnosť SVIK spol. s r.o., ktorej navrhovateľ bol spoločníkom v čase od 23.11.1992 do 24.02.1997. Takže v tejto časti je informácia absolútne nepravdivá, zmätočná. Rovnako je absolútne nepravdivá informácia o tom, že spoločníčkami podniku Svikon boli aj manželka M. V., či M. M. a to preto, že spoločníkmi štátneho podniku zo zákona nemohli byť fyzické osoby a spoločníčkami spoločnosti SVIK spol. s r.o. v zmysle výpisu z obchodného registra, menované nikdy neboli. Preto i túto časť článku súd vyhodnotil aj ako nedbanlivé prevzatie poznatkov a ich rozširovanie.

S poukazom na vykonané dokazovanie súd dospel k názoru, že sloboda prejavu autorky článku hrubo porušila rovnováhu ochrany osobnosti občana a právne predpisy, ktoré túto ochranu garantujú ako napr. Občiansky zákonník v §11, Ústava SR v čl. 12, 19, preto rozhodol tak, ako je vyššie uvedené.

V časti výroku, ktorý súd zamietol sa týka vyjadrenia o pravde, že ...k privatizácii podniku SVIKON došlo v čase, kedy J.. J. R. na ministerstve nepôsobil..., nakoľko z listu Ministerstva hospodárstva SR z 15.04.2008 mal súd preukázané, že J.. J. R. v čase od 23.06.1993 do 15.03.1994 bol poverený riadením Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR a k privatizácii podniku Svikon š.p. došlo podpisom zmluvy o predaji podniku dňa 13.07.1993, teda v čase pôsobenia J.. J. R. na Ministerstve pre správu a privatizáciu národného majetku SR.

Súd návrh v časti nemajetkovej ujmy vo výške 16.596,99 EUR (500.000,-Sk) zamietol s poukazom na titul článku a s ním spojený fotografický materiál, ktorý bol esenciálne zameraný na inú osobu ako navrhovateľa, čím intenzita zásahu nepravdivých informácií uvedených v texte článku vo vzťahu k osobe navrhovateľa bola v úzadí a preto na ochranu osobnostných práv navrhovateľa sa javí súdu uverejnenie ospravedlnenia za postačujúce.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.3 O.s.p., ak keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

Keďže navrhovateľ mal v konaní v časti ospravedlnenia neúspech v pomerne nepatrnej časti a návrh v časti nemajetkovej ujmy v peniazoch je na úvahe súdu, súd priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania, ktoré spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku

896,23 EUR a trovách právneho zastúpenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Trovy právneho zastúpenia súd priznal:

- podľa vyhlášky č. 163/2002 Z.z. §13 ods.6, §16 ods. 1 písm. a), c) za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava 19.11.2004, písomné podanie na súd 06.12.2004) pričom hodnota jedného úkonu právnej služby je 1.154,-Sk (1.360,-Sk) t.j. 2x1.154,-Sk=2.308,-Sk a režijný paušál za dva úkony po 136,-Sk, t.j. 272,-Sk,

- podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. podľa § 11 ods. 1, §14 ods.1 písm. c), d) za jedenásť úkonov právnej služby (účasť na pojednávaní dňa 15.06.2006- bez prejednania veci, písomné podanie na súd 19.06.2006, účasť na pojednávaní 30.10.2006, 13.11.2007 - bez prejednania veci, 06.03.2008, 27.05.2008 - bez prejednania veci, 09.10.2008 - bez prejednania veci, 04.12.2008, písomné podanie na súd 16.02.2009, účasť na pojednávaní 19.02.2009 - bez prejednania veci, 21.04.2009), pričom

hodnota jedného úkonu v roku 2006 je 1.260,-Sk, t.j. 3x1.260,- =3.780,-Sk a režijný paušál za tri úkony po 164,-Sk, t.j. 492,-Sk,

hodnota jedného úkonu v roku 2007 je 1.371,-Sk, z toho ? t.j. 342,70Sk a režijný paušál 178,-Sk,

hodnota jedného úkonu v roku 2008 je 1.465,-Sk, t.j. 3x1.465,- =4.395,-Sk, jeden úkon v ? odmeny t.j. 366,20Sk a režijný paušál za štyri úkony po 190,-Sk, t.j. 760,-Sk,

hodnota jedného úkonu v roku 2009 je 53,49 EUR, t.j. 3x53,49= 160,47 EUR a režijný paušál 6,95 EUR, t.j. 20,85 EUR.

Spolu odmena za úkony právnej služby za obdobie platnosti meny v Sk : 2.308,- + 272,- + 3.780,-Sk + 492,- + 342,70 +178,- +4.395,- + 366,20 + 760,- = 12.893,90Sk zaokrúhlene 12.894,-Sk (428,- EUR).

Odmena spolu: 428 + 160,47 + 20,85 = 609,32 EUR.

Podľa § 18 ods.4 vyhlášky č.655/2004 Z.z. súd zvýšil tarifnú odmenu o daň z pridanej hodnoty vo výške 19% z 371,51 EUR t.j. o 70,59 EUR, takže odmena právnej služby celkom je 609,32 + 70,59 = 679,91 EUR.

Súd nepriznal z vyúčtovania trov právneho zastúpenia úkon vykonaný v roku 2003, lebo predložené plnomocenstvo je až od 19.11.2004.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od

doručenia na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa

týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť

s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal

na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak odvolateľ nepredloží

potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.